

дни да ся препира че не е истинно.

Отговора испытува едно по едно тры-те слѣдующи Боревы прѣнія.

а. ) Какъ записа е направенъ (лажовенъ); тука ся виде списателя на отговора полень отъ знанія за арабско-то писаніе и древнословіе. Потомъ, и другажды, дума, на 17 и 18 вѣкъ, Латински-те калугери поискаха да ся препиратъ предъ дивана на В. Порга, за истинна-та на Омарова запись. Като ся испытаха характери-те, съ кои-то е той писанъ, вси те Улеми и учени проповѣдаха негова-та искренность.

в. ) Какъ на едни преписи имя-то на патріарха ся намира Зефиринъ, а на други Софроній. — Отговора отвѣщава: какъ имя-то Зефиринъ нема го въ Божигробски-те лѣтописы. Послѣ всякому е явно, какъ Араби-те мучно пишатъ чужестранны-те имена на свой си языкъ, или кога ги пишатъ, преображаватъ ги: какъ-то, Платона пишатъ, Ифлатунъ, Епископа, Искуфъ, Павла, Фулусъ, Александра Искендеръ. Со все това, приказва отговора: ложа е още, че въ первообразно-то писмо е писано Зафиринъ: Иначе въ него неможе да ся чете, освѣнь Ссафуру-нуіусъ, или Ссофруніусъ, ако преписа, кой-то видѣлъ Г. Боре не е погрѣшенъ.

г. ) Какъ ако и истинный да е той запись что доказва, дума Г. Боре? недоказва нищо. У-